

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Recensie | Theater

Uitbundig muziektheater over de 'smeerlap' die de mens is

Muziektheater 'Godverdomse dagen...' is een uitbundige muzikale roadtrip waarin Dimitri Verhulst extatisch zijn zwartgallige mensbeeld uitdraagt.

 Kester Freriks 21 november 2017

 Leestijd 1 minuut

Foto Rutger van Otterloo

Het begint met geritsel en het ruisen van de zee. Blauw en groen licht beschijnt het podium. In deze oerscène van de wereldgeschiedenis kruipt een zeeschepsel aan land; hij heet slechts 't'. Schrijver Dimitri Verhulst zit op het podium, in felrood hemd. Met bezwerende stem leest hij de openingspassage voor van de als blasfemisch verguisde roman

Godverdomse dagen op een

godverdomse bol: „Alle begin is moeilijk. Kijk maar. 't Kruipt uit het water zonder om te zien.”

Achter de schrijver schaaft zich de negenkoppige band van gitariste en componiste Corrie van Binsbergen. Met zijn gloedvolle voordracht en ritmisch taalgebruik vol alliteraties, assonantie en rijm is Verhulst zelf feitelijk als een solist. Vanachter een lessenaar brengt hij zijn tekst ten gehore en maakt dirigentengebaren. Visueel en qua regie is het jammer dat hij gekluisterd zit

Muziektheater

Godverdomse dagen op een godverdomse bol, door Dimitri Verhulst (tekst) en Corrie van Binsbergen (muziek).

Gehoord: 20/11 De Kleine Komedie, Amsterdam. Tournee t/m 23/12. Inl: godverdomsedagen.nu

aan een stoel, bovendien met een grote, zwarte microfoon pal voor zijn gezicht. Naarmate de avond vordert lijkt het of hij wil opstaan: dit statische bevalt hem niet goed.

Lees ook dit interview met Corrie van Binsbergen en Dimitri Verhulst over 'Godverdomse dagen'.

De reis door de tijd die de mensheid maakt, weerspiegelt zich in de muziek. Ongemanierd, rauw en verzot op seks, oorlog en eten is de mens als holbewoner. Daarna herkennen we iets van beschaving, uitgedrukt in een frivool mopje Mozart voor strijktrio. De ontdekking van woorden, van kunst en wetenschap drukt Van Binsbergen uit in lyrische blazerspartijen (vooral basklarinet en tenorsax vallen op) en glasheldere, felle klanken van de prepared piano.

Godverdomse dagen... is een uitbundige muzikale roadtrip waarin Verhulst met wellust verhaalt over de „smeerlap” die de mens is, verzot op het nastreven van primaire driften. Het mensbeeld is zwartgallig en bitter, maar Verhulsts vindingrijke, extatische taalwonderwerk blijft twee uur lang boeien. Zelf geniet hij als eerste van de woordenstroom, die hij brengt als een jazzmuzikant zijn improvisaties. In dit opzicht passen compositie en taal prachtig bij elkaar. Aan het slot is de mens uit op de absolute vernietiging: hij heeft de bom der bommen uitgevonden, de meesterbom die de aarde met een druk op de knop kan vernietigen. Dan is het minutenlang stil. Verhulst telt af.

Een versie van dit artikel verscheen ook in NRC Handelsblad van 22 november 2017